

ΦΟΡΟΛΟΤΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Εκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμὰς 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25.
Ἡ δοποιήσεις, ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Παρατῆρήσεις ἐπὶ τοῦ περι

Ἐπιπέδων καὶ Ὀπλοφορίας Νομοσχεδίου.

Πρὸ διετίας εἶχον δημοσιεύσει «Μελέτην περὶ Ὀπλοφορίας,» ἐν ἣ ἐξετάζων ἐπισταμένως τοὺς λόγους ἕνεκα τῶν ὁποίων ἡ παράνομος τῶν ὄπλων χρήσις τοσούτω εἴχε γενικευθῆ, ὑπεδείκνυον ἐνταυτῷ τὰ μέσα δι' ἃ ἔφρόνου ὅτι ἡ ἐπικίνδυνος διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν ἐπίτασις αὕτη τῆς παρανόμου ὀπλοφορίας, ἐδύνατο ἀν ὄχι τελείως νὰ κατασταλῆ, σπουδαίως ὅμως νὰ περιορισθῆ. Ὡς ἐπίλογον δὲ τῶν σκέψεών μου ἐκείνων, ἐξέφραζον τὴν εὐχὴν ἵνα κατανοηθῆ ὅτι τὰχιον ἡ ἀνάγκη νέου νόμου περὶ ὀπλοφορίας καὶ προκληθῆ ἀρμοδίως ἡ σύνταξις καὶ ἡ ἐπιψήφισις αὐτοῦ.

Ἡ εὐχὴ μου ἐκεῖνη εὐτυχῶς εἰσηκούσθη καὶ κατ' αὐτὰς εἰσῆχθη ἐν τῇ βουλῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως Νομοσχέδιον τοιοῦτο, ἐν ᾧ εἶχον τὴν εὐχαρίστησιν καὶ τὴν ἠθικὴν ἱκανοποίησιν νὰ ἴδω ἐπικρατούσας τὰς συμματικώτερας διατάξεις τοῦ Νομοσχεδίου μου ὅπερ ἐν τέλει τῆς «Μελέτης» μου καὶ ὡς πόρισμα, οὕτως εἰπεῖν, ταύτης, εἶχον διατυπώσει.

Καίτοι μεγάλας ἀρετάς ἔχον τὸ ὑποβληθὲν Νομοσχέδιον, δὲν εἶναι οὐχ' ἤσσον καὶ ἀπηλλαγμένον οὐσιωδῶν τινῶν, κατ' ἐμὲ, ἐλλείψεων, ἀς προτίθεμαι ἐνταῦθα νὰ ὑποδείξω, παρέχων ἀφορμὴν εἰς τὴν βουλὴν ἀσφαλέστερον νὰ προβῆ εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ ἐπιψήφισιν Νομοσχεδίου, προωρισμένου ἀναμφισβητήτως μεγίστην νὰ παράσχη ὑπηρεσίαν εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν καὶ τάξιν καὶ εἰς τὴν περιστολὴν τῶν κατὰ τῆς ζωῆς ἀδικημάτων.

Τρεῖς, ἔλεγον τότε εἰσι, κατ' ἐμὲ, οἱ λόγοι τῆς ἐπιτάσεως τῆς παρανόμου ὀπλοφορίας καὶ τῶν συνεπειῶν αὐτῆς. α.) ἡ ἀτέλεια καὶ ἡ ἀοριστία τοῦ ἡμετέρου Ποιν. Νόμου περὶ τὸν ὄρισμὸν τῶν ὄπλων, ἀτέλεια δούσα ἀφορμὴν συχνάκις εἰς τὰ κατώτερα δικαστήρια καὶ αὐτὸν τὸν Ἄρειον Πάγον ν' ἀπαλλάξωσι πάσης τιμωρίας, παρανόμως μαχαιροφορούντας. β.) ἡ καταδίωξις τῶν ὀπλοφορούντων ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς καὶ ἡ εἰς τὰ Πταισματοδικεῖα εἰσαγωγή των καὶ γ.) τὸ δυσχερὲς τῆς συλλήψεως τῶν ὀπλοφορούντων καὶ τῆς κατασχέσεως τῶν ὄπλων παρὰ τῶν ὀργάνων τῆς δημοσίας δυνάμεως, ἕνεκα τῶν διατυ-

πώσεων τῶν ἀπαιτουμένων ὑπὸ τῆς Ποιν. Δικονομίας προκειμένου περὶ ἐρεῦνης.

Πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν λόγων μου τούτων, ἐπεκαλούμην τὴν πείραν, τὰ πράγματα, τὰς γνώμας διαφόρων ἐκάστοτε ὑπουργῶν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τὰς ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου νομοθεσίας τῆς Γαλλίας καὶ Ἰταλίας. Τοιοῦτους δὲ πολυτίμους συμβούλους ἔχων, προέβην εἰς σύνταξιν νομοσχεδίου ἐν ᾧ ὄριζον ὅσον ἐδύναμην ἀκριβέστερον τὰ ὄπλα, κατέτασσον αὐτὰ εἰς διαφόρους κατηγορίας, ἀνέθετον τὴν ἐκδίκασιν τῶν παρανόμως ὀπλοφορούντων ἀδιακρίτως, εἰς τὰ Πλημμελειοδικεῖα καὶ τὴν καταδίωξιν αὐτῶν εἰς χεῖρας τῆς Εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς, χωρηγῶν ἐξουσίαν ἐπὶ τὸ ἀπλούστερον καὶ εὐχερύτερον εἰς πάντα ἀνεξαιρέτως τὰ ὄργανα τῆς ἀρχῆς καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς πολίτας ἀκόμη, πρὸς ἔρευναν καὶ ἀφαίρεσιν τῶν ὄπλων ἀπὸ τῶν φερόντων ταῦτα περιέβαλλον μὲ διατυπώσεις ἀσφαλιζούσας τὴν αὐστηρὰν ἐκτέλεσιν τῆς ἐνεργείας ταύτης καὶ ἔθετον προθεσμίαν βραχυτάτας πρὸς καταδίωξιν καὶ ἐκδίκασιν τῶν ἀδικημάτων τούτων. Τοιοῦτος ἐν συνόψει ἦτο ὁ σκοπὸς τῆς ἐμῆς «Μελέτης». Προβαίνω ἤδη εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ὑπουργικοῦ Νομοσχεδίου.

Τὸ ἀρθρ. 1, 2 καὶ 3 τοῦ ὑπουργ. Νομοσχεδίου ὀρίζουσι τὰ ὄπλα πιστεύω ὅτι ὁ ὄρισμός οὗτος ἤθελεν γίνεαι ἀκριβέστερος προσθεμένων καὶ τῶν ἐξῆς. λ. χ. Ἐν τῷ 2ῳ ἀρθρῷ μετὰ τὸν λέξιν «τὰ ἐν βακτηρίαις ξίφη ἢ ξιφίδια» προσθετέον αἱ ὀβελιφόροι καὶ σιδεραὶ ράβδοι, καθὼς καὶ αἱ μὴ τοιαῦται ἀλλ' ἔχουσαι ἐν τῇ κορυφῇ λαβὴν ἐκ σιδήρου, κοπτερὰν ἢ βασιάν' ὅ μετὰ δὲ τὰς λέξεις τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ «τὰ εἰς τεμάχια διαλυόμενα τουφέκια ἢ πιστόλια» προσθετέον «τὰ εἴτε διὰ τοῦ πυρός ἢ τῆς πίεσεως τοῦ ἀέρος βάλλοντα, τὰ εὐκρυπτα πηλὸκροτα» τούτο δὲ εἶνα μὴ δίδηται ἀφορμὴ, ὡς ἐγένετο ἄλλοτε, νὰ μὴ θεωρῶνται ὡς ὄπλα καὶ ἐπομένως νὰ μένωσιν ἀτιμώρητοι καὶ ἀκαταδίωκτοι οἱ φέροντες τὰ ἐπικινδυνωδέστερα τῶν ὄπλων, ὡς ἀπεφάνθη ὁ Α Πάγος διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 138 τοῦ 1874 Ποιν. ἀποφάσεώς του. Αἱ διατάξεις αὗται εὐρύνται ἐν τῷ ἐμῷ Νομοσχεδίῳ παραληφθεῖσαι ἐκ τοῦ τελευταίου Ἰταλ. Ποιν. Νόμου τοῦ θεωρουμένου ὡς ἐντελεστέρου πάντων τῶν ἐπὶ τῷ θέματι τούτῳ παραγμα-

τευομένων Εὐρωπαϊκῶν Ποινικῶν Νόμων.

Τὸ ἀρθρ. 4 τοῦ ὑπουργ. Νομοσχεδίου εἶναι ὅμοιον σχεδὸν πρὸς τ' ἀρθρ. 5, 6 καὶ 10 τοῦ ἐμοῦ. Ἡ μόνη διαφορὰ εἶναι ὅτι τὸ μὲν ὑπουργ. Νομοσχέδιον τιμωρεῖ τοὺς ὀπλοφοροῦντας ἀκατὰ τὰς ἐκλογάς, ἐνῶ τὸ ἐμὸν τιμωρεῖ οὐ μόνον τούτους, ἀλλὰ «καὶ τοὺς συνεργοῦντας πρὸς ὄπλισιν ἄλλων ἐπὶ σκοπῷ ἀταξίῶν ἢ ἐπεμβάσεων ἐν καιρῷ ἐκλογῶν.» Κατὰ πόσον ἡ πείρα ἀπέδειξε καὶ ἀποδεικνύει ὅτι τοιαύτη διάταξις δὲν πρέπει νὰ παραλειφθῆ ἐκ νέου περὶ ὀπλοφορίας νόμου, τοῦτο ἡ βουλὴ δύναται ἀσφαλέστερον παντὸς ἐτέρου νὰ κρίνη. Εἰς τοὺς οὕτω ὀπλοφοροῦντας ἐπιβάλλεται κατὰ τὸ ἐμὸν Νομοσχέδιον οὐ μόνον ποινὴ αὐστηροτέρα τῆς εἰς τοὺς ἀπλῶς καὶ ἐν ἄλλοις μέρεσιν ὀπλοφοροῦντας ἐπιβαλλομένης ἀλλὰ καὶ τριπλῆς στέρησις τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων. Τὸ ὑπουργ. Νομοσχέδιον οὐδεμίαν τοιαύτην, καίτοι τόσῳ ὠφέλιμον διάταξιν περιέχει.

Τὸ ἀρθρὸν 6 κανονίζει τὰ τῶν ἀδειῶν, ἀναγράφον, ἐκτός τινῶν ἐξαιρέσεων, τὰς διατάξεις τοῦ διατάγματος τῆς 18 Φεβρουαρίου 1833, οὐ τὴν κατάργησιν ἐντέλει ἐπικαλεῖται. Κατὰ τὸ ἐμὸν Νομοσχέδιον τὸ διάταγμα τοῦτο μένει ἐν ἰσχύϊ μεταβολὰς τινὰς μόνον ἔφερον ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῶν ἀδειῶν, μίαν τῶν ὁποίων εἶναι ἡ ἐν τῷ ἀρθρῷ 7 ἀναγραφομένη, καθ' ἣν, οἱ αἰτούντες ἀδείας ὀπλοφορίας πρέπει νὰ ἐφοδιάζωνται προηγουμένως διὰ πιστοποιητικῶν τοῦ δημάρχου τῶν βεβαιούντος τὴν καλὴν καὶ ἀνύποπτον αὐτῶν διαγωγὴν, ὡς καὶ τὸν σκοπὸν δι' ὃν αἰτοῦσι τὴν ἀδειαν. Τὰ πιστοποιητικὰ δὲ ταῦτα θέλουσιν ἐκδίδει οἱ οἰκτεῖοι δημάρχου ἐπὶ προσωπικῆ των εὐθύνη. Οἱ ἔγνωσκοντες τίνι τρόπῳ ἐκτελοῦνται νῦν τὰ περὶ ἀδειῶν ὀπλοφορίας, θέλουσι ἐκτιμήσει δέοντως κατὰ πόσον χρήσιμος εἶναι ἡ διάταξις αὕτη ἥτις δὲν ἀπαντᾷ ἐν τῷ ὑπουργ. Νομοσχεδίῳ.

Ἐν ἀρθρ. 7 τὸ ὑπουργ. Νομοσχέδιον κανονίζει τὰς ποινὰς ἐνταῦθα δὲ ἐπέρχεται οὐσιώδης διαφωνία μετὰ τὸ ἐμὸν καὶ τοῦ Νομοσχεδ. Τοῦτο ὑποβάλλει τοὺς ὀπλοφοροῦντας εἰς δύο ἀρμοδιότητας: εἰς τὴν τῶν Πλημμελειοδικεῶν καὶ τῶν Πταισματοδικεῶν, ἀναλόγως τῆς ποινῆς.

τος τῆς παραβάσεως· ἐγὼ τούναντιον, εἰς τοὺς κατὰ διάφορον βαθμὸν καὶ κατὰ διάφορον βαρύτητα καθισταμένους ἐνόχους παρανόμου ὀπλοφορίας, ἐπιβάλλω διαφορὰς ποινὰς, πάντοτε κατ' ἀναλογίαν, ὅτε μὲν ἐλαφροτέρας, ὅτε δὲ βαρυτέρας πάντοτε ὅμως ποινὰς ἐπανορθωτικὰς καὶ πάντοτε ὑποβάλλων τοὺς ὀπλοφοροῦντας ὑπὸ τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Πλημμελειοδικείου, διότι ἀκριβῶς ἐκεῖ εὐρίσκω τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ νέου Νόμου· πιστεύω δὲ ὅτι ἂν ὁ κ. ὑπουργὸς μελετήσῃ ἀκριβέστερον τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, θέλει πρὸ τῆς συζητήσεως τροποποιήσῃ τὸ Νομοσχεδίον του, μετατρέπων μόνον τὴν ποινὴν τῆς κρατήσεως εἰς ποινὴν φυλάκισεως. Οἱ λόγοι οἵτινες μ' ἐπεισαν ὅτι εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Πλημμελειοδικείων πρέπει νὰ ὑπαχθῇ καὶ ἡ παράνομος ὀπλοφορία ἐκτίθενται λεπτομερῶς ἐν σελίδι 76 καὶ ἐπ. τῆς «Περὶ ὀπλοφορίας Μελέτης» μου. Ἀφήσατε τοὺς δημοτικούς Ἀστυνομίους, τοὺς εἰρηνοδικαίους Παρέδρους καὶ τοὺς πλείονας τῶν εἰρηνοδικῶν δι' ἄλλα ἔργα, ἀλλὰ θέσατε ὡς βᾶσιν τοῦ Νομοσχεδίου σας τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Πλημμελειοδικείων διὰ τοὺς παρανόμους ὀπλοφοροῦντας· ἐν τούτῳ θέλετε εὐρεῖ, ἐστὲ βέβαιοι, τὴν ἀσφαλεστέραν ἐγγύησιν καὶ τὴν ἀναμφισβήτητον ἐπιτυχίαν τοῦ νέου νόμου· οὕτως ἐπραξε καὶ ἡ Γαλλία, οὕτω πράττει καὶ ἡ Ἰταλία.

Τὰ ἀρθρ. 9, 11, 12, 13 καὶ 14 ἀνταποκρίνονται ἀκριβῶς σχεδὸν πρὸς τ' ἀρθρ. 14, 15, 17, 20, 21, 22 καὶ 23 τοῦ ἐμοῦ Νομοσχεδίου. Ἡ μόνη πρὸς ἄλληλα διαφορὰ εἶναι ὅτι, κατὰ τὸ ἐμὸν, τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθῆκον τῆς κατασχέσεως τῶν ὄπλων δίδεται καὶ εἰς πάντα πολίτην ὀφείλοντα νὰ συμμορφωθῇ κατὰ πάντα μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου· ὁμοίαν διατάξιν περιεῖχε καὶ τὸ περὶ ὀπλοφορίας εἰσαχθὲν ἐν τῇ Βουλῇ ἀλλὰ μὴ ἐπιψηφισθὲν Νομοσχεδίον παρὰ τοῦ μακαρίτου Βούλγαρη καὶ τοῦ κ. Νικολοπούλου Ὑπουργῶν κατὰ τὸ 1874. Τὸ ὑπουργ. Νομοσχέδ. δὲν περιέχει τοιαύτην διατάξιν.

Ἡ §. τελευταία τοῦ ἀρθρ. 9. καθ' ἣν ὁ ἐπιχειρῶν ἀντίστασιν κατὰ τοῦ κατὰσχόντος τὰ ὄπλα, τιμωρεῖται ἐπὶ ἀντιστάσει, παρέλκει, φρονῶ, καὶ εἶνε ὅπως περιττὴ διότι εἶνε εὐνόητον, ὅτι πᾶσα ἀντίστασις κατὰ τῆς ἀρχῆς δι' οἰανδήποτε ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων αὐτῆς τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ἐπὶ τούτῳ εἰδικούς ὁρισμούς τοῦ Ποιν. Νόμου, χωρὶς ν' ἀπαιτῆται νὰ γίνηται περὶ αὐτοῦ ἰδιαιτέρα μνεία. Μόνον καθ' ἣν περιπτώσιν ἤθελε δοθῆ καὶ εἰς τοὺς πολίτας τοιοῦτον δικαίωμα, ἡ διατάξις αὕτη ἐδύνατο καὶ ἔπρεπε νὰ τεθῇ.

Ἐκεῖνο ἐν τούτοις ὅπερ πρέπει, νομίζω, νὰ σαφηνισθῇ ἐν τῷ νέῳ Νόμῳ, πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων καὶ παρερμηνειῶν εἶνε τὸ ἔξης. Ἐπειδὴ ἡ διατάξις τοῦ ἀρθρ. 9 τοῦ Νομοσχεδίου δύναται νὰ γεννήσῃ ἀμφιβολίας, ἂν τὰ ὄργανα τῆς ἀρχῆς ἔχωσι τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθῆκον νὰ κατάσχωσι τὰ ὄπλα μόνον τῶν φερόντων ταῦτα ἀναφανδόν, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν κρυπτόντων μὲν αὐτὰ, ἀλλ' ὑπόπτων ἕνεκα τῆς διαγωγῆς τῶν καὶ τῶν περιστάσεων ὡς παρανόμως ὀπλοφορούντων, συντελεστικωτάτη ἤθελεν ἀποδοθῇ,

ἂν εἰς τὸ τέλος τοῦ 9 ἀρθρ. προσετιθετο ἡ ἀκόλουθος παράγραφος.

«Οἱ ἀνωτέρω ἀναφερόμενοι δημοῖοι ἢ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταί, χωροφύλακες, ἀστυνομικοὶ κλητῆρες καὶ στρατιῶται (καὶ οἱ πολῖται, καθ' ἣν περίπτωσιν ἤθελε δοθῆ καὶ τούτοις τὸ δικαίωμα τῆς κατασχέσεως τῶν ὄπλων) ἔχουσι τὸ δικαίωμα καὶ ὑποχρεοῦνται ὡςάκις εὐλόγως δύναται νὰ πιστευθῇ ὅτι ἄνθρωποι ἕνεκα τῆς παρελθούσης κακῆς διαγωγῆς τῶν, τῆς κοινωνικῆς τάξεώς των, τοῦ χαρακτῆρος, τοῦ ἐπαγγέλματος, καὶ τοῦ βίου ὃν διάγουσιν, εἰσὶν ὑποπτοὶ ὅτι φέρουσιν ὄπλα ἔκρυπτα, νὰ συλλαμβάνωσι τούτους καὶ ἐνεργούντες ἐπ' αὐτῶν ἐρευνᾶν καὶ κατάσχωσι τὰ ἐπ' αὐτῶν εὐρεθέντα ὄπλα».

Τὸ ὑπουργ. Νομοσχέδιον σιωπᾷ ὅπως περὶ τῶν κατασκευαστῶν καὶ πωλητῶν ἀπηγορευμένων ὄπλων, ἐγκαταλείπον αὐτοὺς εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν θέσιν. Ἡ πεῖρα ἀπέδειξε καὶ ἀποδεικνύει καθ' ἑκάστην ὅτι ἀναριθμητοὶ εἰσὶν οἱ ἀπροκαλύπτως ἀτιμωρητοὶ κατασκευάζοντες καὶ ἀνευ ἀδείας πωλοῦντες ἀπηγορευμένα ὄπλα. Ἐν τῷ νομοσχεδίῳ μου εὐρίσκονται διατάξεις ἐν ἀρθρ. 17, 18 καὶ 19, καθ' ἃς ἅπαντες οὗτοι τιμωροῦνται διὰ φυλάκισεως, τοῦτο δὲ χάριν τῆς ὅλης οἰκονομίας τοῦ Νομοσχεδίου καὶ διότι ἤθελεν εἶσθαι παράλογον κᾶπως νὰ τιμωρῶνται οἱ μὲν ὑλικοὶ αὐτοῦργοι διὰ φυλάκισεως, οἱ δὲ συντελοῦντες εἰς τὴν παρασκευὴν τοῦ ἀδικήματος διὰ προστίμου ἢ μᾶλλον νὰ διατελῶσιν ἀτιμωρητοί.

Ἡ κανόνισις ὡς πρὸς τοὺς κατασκευαστὰς καὶ πωλοῦντας ἐπικίνδυνα καὶ ἀπηγορευμένα ὄπλα, πρέπει ἐπ' ἴσης σπουδαίως νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν τῆς βουλῆς καὶ πρέπει ὁ νέος νόμος νὰ περιέχῃ διατάξεις καταλλήλους καὶ μᾶλλον αὐστηράς.

Ἐν τῷ ἐμῷ Νομοσχεδίῳ εὐρίσκονται προσετι διατάξεις μὴ ὑπάρχουσαι ἐν τῷ ὑπουργ. Νομοσχεδίῳ, αἵτινες φρονῶ, ὅτι ἔπρεπε νὰ προστεθῶσι καὶ εἰς αὐτὸ ὡς λίαν χρήσιμοι καὶ ἀποτελεσματικοί. Τοιαῦτα εἰσὶν αἱ ἀκόλουθοι.

«Φυγόνοιοι, ἐπαίται, ἀγύρται καὶ γόητες, ἄνθρωποι καταδικασθέντες διὰ κακυργήματα ἢ πλημμελήματα κατὰ τῆς ζωῆς ἢ τῆς περιουσίας τοῦ προσώπου, ὡς καὶ οἱ διατελοῦντες ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν ἂν συλληφθῶσιν ὀπλοφοροῦντες, τιμωροῦνται βαρύτερον τῶν ἄλλων ὀπλοφορούντων. Ἐπίσης βαρύτερον τιμωροῦνται ὅσοι ἤθελον συλληφθῆ ἐφωδιασμένοι μετὰ πλείοτερα τῶν ἑνὸς ὄπλα ἢ σὺν ὄπλοις φέροντες καὶ σμίλην, βίνην καὶ ἄλλα παρόμοια ἐργαλεῖα ἐπιτήδεια πρὸς ῥῆξιν θυρῶν».

Ἐπίσης παρεθέσα ἐτέρην διατάξιν καθ' ἣν, ἂν ὁ συλληφθεὶς ὀπλοφορῶν ἤθελεν εἶσθαι ὑπεξούσιος συζῶν μετὰ τοῦ πατρός του καὶ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ διατελῶν τιμωρεῖται πλὴν τοῦ υἱοῦ καὶ ὁ πατὴρ, διὰ χρηματικῆς ποινῆς, ὑποχρεοῦμενος συγχρόνως καὶ εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τῆς χρηματ. ποινῆς διὰ τε τὴν πρᾶξιν ἐκτουτοῦ καὶ τοῦ ὑπεξούσιου υἱοῦ του. Μόνον λόγοι σοβαροί, οἷον βαθὺ γῆρας, ἀσθένεια καὶ τὰ τοιαῦτα, δύναται ν' ἀπαλλάξωσι τὸν πατέρα πάσης ποινῆς. Τῆς διατάξεως ταύτης εὐνόητος εἶνε ὁ σκοπὸς καὶ τ' ἀπο-

τελέσματα αὐτῆς, καλῶς ἐφαρμοζομένης, προμηνύονται σωτήρια. Τίς ἀγνοεῖ ὅτι ὁ παῖς ἅμα ὑπερβῇ τὸ δέκατον ἔτος, ἀχώριστον σύντροφον ἔχει τὸ ὄπλον; Ἐπὶ ἄλλως ἐν τῷ ἡμετέρῳ ποιν. νόμῳ ὑπάρχει διατάξις τιμωροῦσα τοὺς γονεῖς διὰ τὰ πταισμάτα τῶν ἀφελῶν τέκνων τῶν· ἀλλ' ἡ διατάξις αὕτη διατελεῖ δυστυχῶς ἀνεφάρμοστος. Χαρακτηριζομένης ὅθεν τῆς παρανόμου ὀπλοφορίας ὡς πλημμελήματος νῦν, ἡ διατάξις αὕτη δεόν ν' ἀναγραφῇ ἐνταῦθα.

Τοιαῦτα συντόμως εἰσὶν αἱ παρατηρήσεις ἃς ἐνόμισα καθῆκον νὰ ὑποβάλω ὑπὸ τὴν στήθην καὶ τὴν μελέτην τῆς βουλῆς, ἣτις καλεῖται νὰ νομοθετήσῃ ἐπὶ ἀντικείμενου μέλλοντος σπουδαίως νὰ ἐπιδράσῃ εἰς παγίωσιν τῆς δημοσίας τάξεως παρ' ἡμῖν, οὐκ ὀλίγον διαταρασσομένης ἐκ τῆς συχνῆς καὶ ἐπικινδύνου τῶν ὄπλων χρήσεως.

Ἐν Κερκύρα τῆ 29 Ἰανουαρίου 1880.

A. I. ΓΑΛΙΑΤΣΑΣ.

Οἱ κακῶς ἀπολογούμενοί.

Ἔσα ἐγράψαν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τοῦ «Φορολόγου» περὶ τῆς ἀστυνομίας καὶ τῆς δημοτικῆς καταστάσεως τῆς πόλεως ἡμῶν, ἐξείγησαν τὸν ζῆλον συνηγόρου τινὸς τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς, ὅστις ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ «Φοίνικος» ἐπειράθη νὰ ἀπολογηθῇ ὑπὲρ τῶν πατρῶνών του καὶ νὰ δείξῃ τὸν φατριασμόν καὶ τὴν σκοφαντίαν ἡμῶν. Δυσπόμεθα ὅτι καὶ ἡ Ἀστυνομία καὶ ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ τοιοῦτου ἔτυχον ἀδεξίου συνηγόρου, ὅστις ἐβυσίασε τοὺς πελάτας του.

Καὶ πρῶτον προσάπτει ἡμῖν ὁ Φοῖνιξ φατριασμόν ὡς μομφήν, λησμονήσας ὅτι ἐὰν ὑπάρχῃ ἐνταῦθα φατριασμός καὶ τὸ τοιοῦτον εἶναι τί κακόν, τὸ κακόν τοῦτο ὀφείλομεν πρωτίτως εἰς τοὺς πατρῶνάς του, οἵτινες εἰσὶν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν φατριῶν καὶ ἴστανται ἐπὶ τῆς κορυφῆς των, ἐκπρῶσιν καὶ διευθύνοντες αὐτάς. Ἐὰν δὲν ὑπῆρχον φατρίαί, φατριασμός δὲν θὰ ὑπῆρχε, φατρίαὶ ἔδὲ ὑπάρχουσι διότι ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι συγκρατοῦντες αὐτάς διὰ κῶπων καὶ θυσιῶν καὶ ἐπίδιώκουσι δι' αὐτῶν ὠρισμένα τέλη διὰ τῶν φατριῶν ἀνέρχονται εἰς τὰ διάφορα ἀξιώματα τοῦ τόπου, διὰ τῶν φατριῶν ἐπιβάλλουσι τὴν θέλησιν αὐτῶν εἰς τὸν τόπον. Ἄλλην λοιπὸν ὑβρίν ἔπρεπε νὰ ἀναζητήσῃ καθ' ἡμῶν εἰς τὸ λεξικόν του ὁ ἀρθογράφος τοῦ «Φοίνικος», ἵνα μὴ ἐν αὐτῇ περιλάβῃ ὁ ἀδεξίος συνηγόρος καὶ τοὺς ὑπὲρ ὧν ἐμὸς ἔχθησε. Δεύτερον, ὁ συνηγόρος παρέλειψε νὰ καταδείξῃ τὴν φατριάν ἣν ἐξυπηρετοῦμεν, χάριτας δ' ἤθελαμεν ὀφείλει αὐτῷ ἂν ἐγνωρίζον ἡμῖν αὐτήν, διότι ἐξ ὧν γνωρίζομεν οὐδεμίαν τῶν ἐνταῦθα φατριῶν καταλέγει ἡμᾶς εἰς τοὺς ὀπαδοὺς τῆς καὶ δὲν ὑπάρχει μία ἥτις νὰ μὴ ἔχῃ εὐλόγα καθ' ἡμῶν παράπονα καὶ ἰσχυροὺς λόγους δυσσεβείας· εἰς τοιοῦτον μάλιστα βαθμὸν ἰσχυροῦς, ὥστε νὰ ἀναγκάσῃ τοὺς ἀρχηγούς των νὰ διακόψωσι πᾶσαν πρὸς τὴν Σύν-αξιν τοῦ «Φορολόγου» σχέσιν καὶ νὰ ἀποστερήσωσιν αὐτῆς καὶ τοῦ τυπικοῦ χαιρετισμοῦ των. Ἀφοῦ ὁ φατριασμός δὲν εἶναι τί ἀπόλυτον, ἀλλ' ἀναφέρεται εἰς ὠρισμένον σύστημα καὶ ἐξυ-

τος μεταβαίνων εἰς τὴν πατρίδα του καταληφθεὶς καθ' ἑδὸν ὑπὸ τῆς χιόνης ἐξέπνευσεν ἐκ τοῦ ψύχους, ὁ Ἀστυνομικὸς ἱατρὸς διετάχθη νὰ ἐνεργήσῃ νεκροψίαν.

Ὁ Ἀνδρέας Πανουζόπουλος κατηγορούμενος ἐπὶ διαπράξει διαφόρων κλοπῶν καὶ συλληφθεὶς ἀπεπέμθη εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν καὶ προσφυλακίσθη.

Παραβάσεις ἀστυνομικῆς διατάξεως 16.

Ἀποβιώσεις, ἐν ὧν 27, 14 ἄνδρες καὶ 13 γυναῖκες.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἀστυνομίας.)

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

«ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΥ.»

ΣΩΤΗΡ, μηνιαῖον Περιοδικὸν Σύγγραμμα, συντασσόμενον ἐν Ἀθήναις παρὰ διαφόρων λογίων. Τὸ ἀξιόλογον τοῦτο περιοδικὸν διὰ τοῦ ἀρτι ἐκδοθέντος Δου καὶ Βου φυλλαδίου εἰσέρχεται εἰς τὸ τρίτον αὐτοῦ ἔτος καὶ τὸν τρίτον τόμον, ἡ δὲ φιλότιμος αὐτοῦ Διεύθυνσις ἐπιθυμοῦσα νὰ ἀνταποκριθῇ προσφορώτερον πρὸς τὰς τῶν πολλῶν ἀπαιτήσεις, ἀπεράσισε καὶ τὸ σχῆμα αὐτοῦ νὰ μεταβάλῃ καὶ τὴν ὕλην ἐκάστου τεύχους νὰ αὐξήσῃ σχεδὸν μέχρι τοῦ διπλασίου, πέποιθε δὲ ὅτι διὰ τῆς βελτιώσεως ταύτης, μηδεμίαν συνεπαγομένην αὐξήσει τῆς συνδρομῆς καὶ πρὸ πάντων διὰ τῆς ἀπαιτούμενης τήρησεως τῶν ἀρχῶν ἀπ' ἀρχῆς ἀνέγραψεν ἐν τῷ προγράμματι αὐτῆς, εὐμενεστέρας καὶ θερμότερας θέλει τύχει ἐν τῷ μέλλοντι ὑποστηρίξεως ὑπὸ τοῦ φιλομούσου κοινού. Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐνταῦθα παρὰ τῷ κ. Χ. Α. Οἰκονομίδῃ.

ΠΑΙΔΩΝ. Σύγγραμμα περιοδικόν, Παιδαγωγικόν καὶ Φιλολογικόν, ἐκδιδόμενον κατὰ μῆνα ἐν Ἀθήναις. Ἐτησίαν συνδρομὴ αὐτοῦ δραχ. 10.—Ἐξέδοθ' ἑτομοῦ Βου τεύχος 2. Περιεχόμενα: Δημοτικὴ παιδεία καὶ καθολικὴ ψυχοποιία.—Τὰ Λατινικὰ γράμματα ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Κράτους.—Περὶ ἀναστάσεως καὶ ἀναγεννήσεως τῆς ἐθνικῆς γυμναστικῆς παιδαγωγικῆς τε καὶ δημοσίας.—Περὶ τοῦ ἐν Χρῶνείᾳ λέντος.—Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.—Φιλοσοφία τοῦ λαοῦ.

ΔΕΛΤΙΟΝ τῆς ἐπὶ τῆς ἐμψυχώσεως τῆς Ἑθνικῆς βιομηχανίας Ἐπιτροπῆς. Γεωργίας Βιομηχανία, Ἐμπόριον, Ἀπογραφικά. Ἐκδίδεται κατὰ μῆνα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν πέντε μελῶν αὐτῆς. Ἐν Ἀθήναις. Συνδρομὴ ἑτησίαν ἐν Ἑλλάδι δραχ. γ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δρ. γ. 14.—Ἐξέδοθ' ἑτομοῦ δευτέρου, φυλλαδίον 12. Δεκέμβριος 1879. Περιεχόμενα: Περὶ σποροτροφίας ἐκθεσις.—Τὸ ζήτημα τῆς σπουδαιότητος τῶν δασῶν.—Περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Ἑλληνικῆς γεωργίας.—Περὶ φιλολογίας.—Γεωργικαὶ παρατηρήσεις καὶ ἀποφθέγματα.

ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ. Σύγγραμμα περιοδικόν, κατὰ μῆνα ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Παρνασσού» διευθυνομένου ὑπὸ Σ. Π. Οἰκονομοῦ. Τῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ τούτου ἐπιστατεῖ ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ τῶν κ. κ. Βίρηναιου Ἀσωπίου, Ἐμμανουὴλ Δ. Ραΐδου, Παναγιώτου Ι. Φέρμπου, Σπυρίδωνος Π. Λάμπρου καὶ προσδρευομένη ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Συλλόγου

κ. Ἐμμανουὴλ Λαγούμη, ἐνέχει δὲ πάντοτε ὕλην ἐκλεκτὴν καὶ διατριβὰς περισπούδαστους. Ἐξέδοθ' ἑτομοῦ τρίτου, τεύχος 12ον Δεκέμβριος 1879

Κατασκευῆς ἀδάμαντων.

Τῆ 18 λῆξ. Σεπτεμβρίου ὁ κ. James Maclean, διευθὴς τοῦ ἐν Ἀγ. Ρολλόφ ἔργοστασίου χημικῶν προϊόντων, παρουσίασεν εἰς τὸν Φιλοσοφικὸν Σύλλογον τῆς Γλασκώβης (Ἀγγλίας) εἴγματα τινὰ κρυστάλλων παρ' αὐτοῦ κατασκευασθέντων μετὰ δεκατριῶν ἑτῶν ἀκόπου προσπάθειαις.

Τὰ κρυστάλλα ταῦτα οὐδὲν ἄλλο εἰσὶν ἢ ἀνθράκιο καθαρὸν καὶ διαφανές. Ἐγένοντο δὲ πάλαιτα δοκιμασθέντα ὡς ἐβεβαιώθη ὅτι ἔχουν ἀπάσας τὰς τῷ ἀδάμαντος ιδιότητας ὡς πρὸς τὴν θλάσειν φωτὸς καὶ ἀντίστασιν εἰς τὰ ὄξέα καὶ τὴν θερμότητα.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας θέλει ἐξετασθῆ ἂν τὰ κρυστάλλα ταῦτα κόπτωσιν ἐπίσης τὸν φυσικὸν ἀδάμαντα. ἂν περὶ τούτου πειράματα ἐνεπιστεύθησαν τῷ καθηγητῇ W. Juddall, διαβοήτῳ ἐπιστήμονι, ὁφείλοντι αὐτῶ νὰ ποιήσεται τὰς τελευταίας δοκιμὰς ἵνα βεβαιωθῆ ἂν ὁ κ. James Maclean, ὡς διεσχυρίζονται οἱ παρευντες εἰς τὰς ἐν Γλασκώβῃ δοκιμὰς ἔλυσε ὠνόντι τὸ μέχρι τοῦ νῦν δύσκολον πρόβλημα τῆς τοῦ ἀδάμαντος κατασκευῆς.

Πρὸς τὸν κ. συνάκτην τῆς ἐφημερίδος ὁ «Φορολόγουμενος».

Μολονότι ὁ νόμος περὶ πτωχεύσεως Νόμος ἀποβλέπων εἰς τὴν πρῶν βραδύτητα τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν πτωχεύσεων ἠθέλησε νὰ διευκολύνῃ τὴν συτομον ἱκανοποιῆσιν τῶν δανειστών,

Ὁ κ. Ἀριστείδης Τρυσάνθης διορισθεὶς σύνδικος τῆς πτωχεύσεως ἐταιρίας «Ἀδελφοὶ Καλλιάραι» ἀπὸ τῆς 7 Ἰανουαρίου 1879 δὲν κατόρθωσεν οὔτε νὰ διανεύμῃ τὰ εἰς χεῖρας του χρήματα τῆς ῥηθείσης ἐταιρίας κρατῶν αὐτὰ, ἂν καὶ οἱ εἰς τούτο ἠδιαφερόντες δανεισταὶ καὶ ἀνασφράντες πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν ἀπήυθυνον ἐξαιτούμενοι τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου.

Δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου. Ὁ ἠδιαφερόμενος τῆς πτωχεύσεως ἐταιρίας.

Γ. Β. Καλλιάραι.

Πάτρας 9 Ἰανουαρίου 1880

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟ ΕΝ ΠΑΤΡΑΣΙ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΥΤΗΣ.

Εἶδοποιεῖ

τοὺς παρ' αὐτῷ ἐγγραφέντας κατόχους προσωρινῶν τίτλων Ἑθνικοῦ δανείου φράγκων 60,000,000, ἵνα καταθέσωσιν αὐτοὺς εἰς τὸ ταμεῖον του, λαμβάνοντες ὀνομαστικὴν ἀπόδειξιν τῆς καταθέσεως, ἢν θέλουσι προσαγγεῖν οἱ δικαιούχοι ἢ οἱ δι' ὀπισθογραφίσεως ἀντιπρόσωποι των εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Κεντρικὸν Κατάστημα αὐτῆς πρὸς παραλαβὴν τῶν ὀριστικῶν τίτλων πρὸ τῆς 19 τρέχοντος μηνός.

Ἐν Πάτραις τὴν 8 Ἰανουαρίου 1880.

Ὁ Διευθυντῆς

ΘΩΝ ΑΒΒΕΝΤΗΣ.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 13 τρέχοντος τελεῖται μνημόσυνον ἐν τῷ Ν. Ἐπαγγελισμοῦ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ μακαρίτου

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΧΑΤΖΗΠΑΝ.

Παρακαλοῦνται οἱ συγγενεῖς καὶ παρνευθεῖσι καὶ ἐνώσωσι μεθ' ἡμῶν πρὸς τὸν ἑπίσημον δεῖξαι των.

Ἡ σύζυγος

ΕΛΕΝΗ ΧΑΤΖΗΠΑΝΑΓΟΥ

Τὰ τέκνα

ΚΑΤΙΝΑ ΧΑΤΖΗΠΑΝΑΓΟΥ

ΕΙΡΗΝΗ

ΚΑΘΙΣΙΣ

Γεωργίου Κοζάκου κατοικοῦ Πατρῶν

Κατὰ

Βασιλείου Παπασταθοπούλου, κατοικοῦ γου, καὶ Γεωργίου Σακελλίου πρώην καὶ Πύργου καὶ ἤδη ἀγνώστου διαπαισθέντος μέλη τῆς διαλυθείσης ἐταιρίας «Παπασταθόπουλος καὶ Σακελλίου»

Ἐνώπιον τοῦ Βίρηναιου δικαστοῦ τῆς πλευρᾶς Πατρῶν.

Ἡ διαλυθεῖσα ἐταιρία «Παπασταθόπουλος καὶ Σακελλίου» ἐξέδοτο εἰς τὴν γῆν μου τὸ ἀπὸ 4 Σεβρίου 1877 γράμμα τιμῶν ἐκ δραχ. 210 καὶ 5600 πλὴν ἐνταῦθα μετὰ μῆνας τρεῖς ἀπὸ τῆς σεως του ἀτόκως καὶ ἐν ὑπερμερίᾳ ὡς πρὸς 12 τοῖς 00, προερχόμενον ἐξ ἑμμορῶν ἀτῆν ἀπὸ τῆς μετὰ τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ ἐνταῦθα καταθέσεώς μου, ἀνερχόμενον μετὰ τῶν αὐτοῦ μέχρι σήμερον εἰς δραχ. 2616(00 ἂς εἰσέτι μοὶ ὀφείλει.

Ἐπειδὴ ἡ ἐταιρία αὕτη διελύθη, δ' αὐτῆς εἰσὶν οἱ ἀντίδικοι δέον νὰ χρεωθῶσιν οὗτοι εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ τέρω γραμματίου ἀλληλεγγύως διὰ τὴν πικρῆς των κρατήσεως.

Διὰ ταῦτα

Καλῶ τοὺς ἀντιδικούς ἐμπροθέσωμαι καὶ συζητήσιν καὶ ἐξαιτούμαι, νὰ ὑποχρεωθῶσιν ἀλληλεγγύως καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως, νὰ μοὶ πληρώσωσι διὰ κεφάλαιον καὶ τόκους τοῦ ἀνωτέρω γραμματίου μέχρι σήμερον δραχ. 265 καὶ 16)00 ἐντόκως ἀπὸ σήμερον καὶ καταδικασθῶσιν εἰς τὰ ἐξῆς καὶ τέλη.

Ὁ ἀμόδιος κλητὴρ ἐπιδότω τὴν παρακαταθήκην εἰς τὸν ἑπίσημον Βασίλ. Παπασταθόπουλον κατοικῶν Πύργου καὶ ὁμοίον ἀπὸ τῶν ἐγγραφῶν εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν διὰ τοῦ ἀγνώστου διαπαισθέντος ἑτερον ἀντιδικον Γεωργιον Σακελλίου δημοσιευομένης καὶ διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδομένης ἐφημερίδος ἀφορολογούμενος.

Ἐν Πάτραις τὴν 4 Δεβρίου 1879.

Ὁ πληρεξ. δικηγόρος

Δ. Σ. Δημόπουλος.

Τὸ ποῖς «ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΥ»

Ὁ ἐκδότης Π. ΜΑΝΤΛΗΣ.